

عنوان مقاله:

بررسی قاعده احسان در فقه و قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مجید احمدپور - دانشگاه شیراز/ شهرستان فراهان

خلاصه مقاله:

با توجه به یکی بودن منشا وضع قواعد اخلاق و حقوق بسیاری از قواعد اخلاق و حقوق مشترک هستند؛ یعنی بعضی از قواعد اخلاقی جامعه علاوه بر این که یک قاعده ی اخلاقی هستند ضمانت اجرای آنها توسط دولت نیز تامین می شود و خاصیت حقوقی پیدا می کنند. یکی از قواعد مهمی که ارتباط حقوق و اخلاق را به خوبی نشان می دهد قاعده احسان می باشد. این قاعده بیانگر یک اصل اخلاقی است که در حوزه حقوق نیز تاثیر خود را نمایان می سازد. با این مفهوم که هرگاه فردی با قصد خیر و کمک به دیگری دست به اقدامی بزند که اتفاقا منجر به بروز خسارت یا جنایتی شود مسیول دانستن و مورد مواخذه قرار دادن او اخلاقا پسندیده نبوده و قابل دفاع نخواهد بود. اهمیت این قاعده به حدی است که در عالم حقوق نیز نفوذ کرده و قانونگذار در موادی از قانون مجازات اسلامی از آن الهام گرفته است. در مقاله پیش روی برآنیم تا پس از معرفی قاعده و ذکر مستندات آن و ارتباط آن با برخی قواعد فقهی مهم، جایگاه قاعده مذکور را در عالم حقوق و تاثیر آن را بر مسیولیت کیفری را مورد بررسی و مذاقه قرار دهیم.

کلمات کلیدی:

قاعده احسان، فقه، قانون مجازات، قاعده احسان، قاعده لاضرر، قاعده اضطرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150791>

